

върху окружностъ-та нека напишиме букви: тогава имаме свършенъ електрически Телеграфъ.

Да мыслимъ, че кога-то машина-та почива, игла-та да ся застоява на единъ кръстъ †, и че съко движенѣ за тръгванѣ и дохожданѣ я прави да престъпва по една буква, както съки ударъ прави игла-та на единъ часовникъ да върви.

Искаме сега да пратиме отъ Паризъ въ Лилъ тия думи: »това е чудно».

Запираме и правиме теченѣ-то да върви колко-то пъти е нужно на игла-та да стигне на Т, послѣ на О, на В, на А; ще имаме грижа да ся запираме на съка буква, за да видятъ въ Лилъ добрѣ коя буква искаме да покажеме. Още за да явиме кога-то дума-та е свършена, туряме игла-та връхъ кръстъ-ть †, послѣ показваме послѣдствено буква-та Е, и дохождаме на кръстъ-ть, за да правиме исто-то и за дума-та чудно. Депеша-та е пратена.

Но слушамъ че читатель-ть тука ми прави и много вопроси:

Какъ, въ Паризъ, знаятъ предъ коя буква ся запира игла-та коя-то е въ Лилъ?

Какъ отъ Лилъ отговарятъ въ Паризъ?